

454. Krisztus, jóságos főpapunk

Vad Péter Zsigmond

1. Krisztus, jó-sá - gos fő - pa-punk, Szent-há - rom-ság - ban egy U-runk, Te vagy ne-künk leg-főbb ja-vünk Ke-gyel - med-ből.

2. Itt élted köztünk életed, És szánva bűnös népedet, Viseltél értünk sok sebet Kegyelmedből.
3. Jöttél, hogy minket megkeress, Szívünkben is szállást vehess, Hogy éltető kenyér lehess Kegyelmedből.
4. Ó, mily felséges jóságod, Bőséges irgalmasságod! Árad reánk gazdagságod Kegyelmedből.
5. Kiontott drága véredet Italként innunk engeded, Hogy ebből nyerjünk életet Kegyelmedből.
6. Meg nem rendül szereteted, Csak értünk lángol, ég szíved, Ily sokra tartasz bennünket Kegyelmedből.
7. Halálra adtad így magad, Helyettünk lettél áldozat: Ne légyen részünk kárhozat, Kegyelmedből.

8. Megváltottál – ó, mily drágán, Kiadtad lelked ott a fán, Mindvégig nekünk szolgálván Kegyelmedből.
9. Ó, mérhetetlen irgalom! Jaj annak, ki elhagy vakon, És futkos téves utakon Kegyelmekért.
10. Tévútjainkat hagyjuk el, Mit Isten ad, fogadjuk el: Fiához fussunk még ma el Kegyelméért!
11. Krisztus, te szent, megkínzatott, Elsápadott, elcsúfított, Nekünk kedves vagy s áhított, Kegyelmedért!
12. Ó, hála néked, Jézusunk, Hogy hordoztad gyalázatunk: A mennybe föl csak így jutunk, Kegyelmedből.
13. A bűn átkától megmentve, A jóra tőle készítve, Megnyílt az út a mennyekbe Kegyelmedből.
14. Dicsőség légyen Istennek, Atya-Fiú-Szentléleknek, A teljhatalmú Felségnek, Kegyelméért!
15. Amint öröktől fogva van, Úgy légyen most s minduntalan: Dicsérjük Istent boldogan, Kegyelméért.